

החברותא

החברותא בשאנן פנימי לחברים גליון מס 412 בס"ד ערש"ק פר' ואתחנן (נחמ"א אג תשע"א)

פצוצים יקרים

ואתחנן אל ה' (ג, כ"ג) רש"י: אין חנון אלא לשון מתנת חנם, דבר אחר זה אחד מעשרה לשונות שנקראת תפלה כדאיתא בספרי. וצ"ב גם אם ואתחנן הוא לשון מתנת חנם מדוע א"א לומר שהוא לשון תפלה וכי א"א לבקש מתנת חנם בדרך תפלה? אלא שמתנת חנם מגיע מלמעלה למטה משא"כ תפלה כל ענינה בדרך אתערותא דלתתא. לפיכך מוכן שרש"י מביא את שני ההסברים בתחנוני משה או בדרך אתערותא דלעלא או בדרך אתערותא דלתתא.

אתה החילות וגו' (ג, כ"ד) בילקוט: 'את גדלך' זו מדת טובך 'ואת ירך' זו ימיך פשוטה לכל באי עולם, 'החזקה' שאתה כובש ברחמים את מדת הדין, שמעתי בשם אדמו"ר הרב הקדוש מוהד"ב וצ"ל מה שאמרו בזה"ק אתה תמן נחזן רישא ר"ל כי מילת אתה מורה על חסד כמו: אתה כהן לעולם (תהלים קי) שיהא באפשרי וכח אנושי לעמוד לפניו יתברך וידבר אותו לנוכח כמדבר אל רעהו כמו בנוסח כל הברכות ברוך אתה, והוא מרוב ענותותו והארתו המשתלשל אל האדם להאיר על עבר פניו, וזהו אתה החילות וכו'.

(עבודת ישראל)

ונשב בגיא מול בית פעור - ועתה ישראל שמע אל החקים (ג, כ"ט - ד, א) רש"י פירש על ונשב בגיא ונצמדת לעבודת כוכבים ואעפ"כ ועתה ישראל שמע אל החוקים והכל מחול לך. כן בזמן הזה אע"פ שנצמד האדם לרע ח"ו אעפ"כ ועתה בזה הרגע שמיני אל החקים כשאתה תקבל עליך עול מלכות שמים באמת להבא. הכל מחול לך.

ואתם הדבקים בה' אלקיכם חיים כלכם היום (ד, ו) הנה מלת 'היום' מיותר. יבואר שאתם דבוקים בה' אלקיכם כולכם, כל אחד ואחד ע"י דביקות בהש"ת בחיים הנצחיים הוא חי, אך אין זה כי אם היום דהיינו בכל יום ויום צריך לחזור ולדבק בו יתברך כי א"א שיהיה בדביקות בתמידות. (נעם אלימלך)

ושמרתם ועשיתם כי היא חכמתכם וגו' (ד, ו) פי' עיקר כוחן של ישראל בתורה ומצוות ומזה זוכין לחכמה האמיתית, רק עם חכם וגו'. 'רק' מלשון מעט ע"י שאין סומכין על חכמתן, ויראת חמאן קודמת לחכמתן, ומעשיהן מרובין מחכמתן מחמת זה זוכה לחכמה האמיתית.

רק השמר לך ושמור נפשך מאד פן תשכח וגו' ופן יסורו מלבבך כל ימי חיך וגו' (ד, ט) הוזהרנו 'פן תשכח' במח 'פן יסורו מלבבך' בלב. שילוב האמונה במח ובלב יוצר ומזהו את דמות היהודי האמיתי. נקוט כלל זה שהאמונה הוא בזה שמאמין בכל הימים גם בזמנים הקשים, אחרת אינו המאמין האמיתי, את זה חייבים לאמץ במוחו ובנפשו ואת זה להדריך את בניו.

וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל (ד, מ"ד) פסוק זה נכתב מיד לאחר פרשת ערי מקלט שהבדיל משה רבינו, כדי לרמוז לנו שע"י שהאדם יזכור שהוא במבע מסוגל לגרוע ביותר להיות פושע רוצח וכד', ולולא רחמי ה' האדם היה עובר בשאט נפש על כל התורה, מתוך הכרת השפלות הזאת יכול בחסדי הש"ת לזכות לתורה הקדושה.

אנכי עומד בין ה' וביניכם (ה, ה) פירוש מה שאתה סובר בעצמך 'או איך בין עפעס' (שאני משהו) זה הדבר עומד למחיצה המפסקת תמיד בין ה' וביניכם.

קול גדול ולא יסף (ה, י"ט) מדרש רבה: שלא היה לו בת קול... בת קול נוצר ע"י הכאת הקול בדבר המפסיק ומנגד אליו, משא"כ כשהקול נקלט ונספג בתוך הדבר אז אין לו בת קול. וכיון שהקול [היינו גלוי אור ה'] דעשרת הדברות נקלט וחדר בתוך כל גברא הרי ממילא לא שייך (ע"פ הטבע) שיהיה לו בת קול. וזה גופא באו חז"ל להשמיענו שהקול דמתן תורה חדר תוך גשמויות העולם ובכל הנבראים כולם עד שלא היה לו בת קול. (פנינים לאדמו"ר מלובביץ)

אם יספים אנחנו לשמוע את קול ה' אלקינו עוד ומתנו (ה, כ"ב) ככל שנוסיף לשמוע את קול ה' כך נכיר יותר ויותר גודל מעלתו ויתברך, ותרבה בקרבנו האהבה וההשתוקקות אליו יתברך עד כדי כלות הנפש ממש - ומתנו...

(מנחת יהודה להר"ם מרחבדוב)

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

האשק שיחת הרא"ש ז"ע"א תשע"ה באב תשל"א ה'בא ל'זכ"ס ע"י א.א.

412
ז

אלוקה". כשאדם חושב: אני למדתי, אני הבנתי, אני התפללתי, ובקיצור: אני גדול. זה לא קוב"ה. זו גאווה גדולה.

לכן כשכל אחד עושה את הפעולות שלו הוא צריך להכיר את המידה הרעה שלו, את מה שהוא בא לתקן. למרות שמאד קשה להכיר את זה. כי אדם לא רוצה להכיר בזה, הוא מעדיף להסתיר את זה כדי להשאיר "שיינער איד". היהודים הגדולים שלנו לא אחזו את עצמם גדולים, ולא היו גדולים בגדלות כזו. הם היו גדולים בחסרונות שלהם. הם הכירו את הפגמים שלהם והגיעו עד דיוטא התחתונה של שפלות, עייז הם הגיעו אל האין של הקדושה. עיי נהיה מלא כל הארץ כבודו והרבש"ע נהיה מפורסם. מן הצדיקים הללו אנו צריכים ללמוד, למרות שהם היו כ"כ גדולים שממש פחד להזכיר את שמם, גם הם היו בשר ודם כמונו שנוצר מטיפה סרוחה, רק הם עבדו בעקשנות. והרבש"ע מראה לכל אחד, כמו שבשביל אינטרסים אתה יכול לצאת מהמידה הרעה שמביאה אותך לגאווה ומסכנות, כך אתה יכול להפוך אותה לרחמים עיי שתכיר שזה סיבה שאמורה להביא אותך להדבק בבורא, ולהתאמץ עבור זה כמו שאתה מקריב בשביל הכלב הזקן שלך ורודף אחריו למרות שהוא נותן לך רק כאבים חזקים, אתה רודף אחריו בגלל הפינוק של המסכנות שהוא נותן לך, שאתה עצוב וחושב שכולם מרחמים עליך. דע לך, אף אחד לא מרחם עליך! אם אין אני מי לי. אם אני לא מרחם על עצמי מי ירחם עלי.

זה התפקיד של כל יהודי, שכל אחד יעבוד עם עצמו להכיר את המידה רעה שלו, עד שיגיע למדרגה ש"אין מתום בבשרי מפני זעמך ואין שלום בעצמי מפני חטאתי", "כי עונותי עברו

ובשביל להגיע לתכלית הזו אנו צריכים להתאחד, וכל אחד צריך למצוא את המידה הרעה שלו. הרבש"ע לא נותן לאדם אחד את כל המידות הרעות, בכל אחד יש מידה רעה אחת, רק באם הוא מקלקל את השורש של המידה הרעה הזו הוא נהיה מקולקל לגמרי, וכך נוכל להגיע אל התכלית, אל השלימות של בחינת אנוש שכל הנשמות יתאחדו לקומה שלימה. כל אדם הוא קומה שלימה והוא צריך להגיע אל השלימות שלו כמו אדם הראשון שהיה קומה שלימה. אדם הראשון היה שלימות של כל הנשמות ולכן גם היו לו את כל המידות הרעות, והפגם שהוא פגם גרם לכל הגליות, כי הכלים שהיו שלמים - נשברו, וכביכול הוא הוריד את הקב"ה אתו לגלות בבחינת "עמו אנכי בצרה". מזה נמשכו כל הגלויות עד היום הזה, והקב"ה צועק ובוכה "שאוּג ישאג על נהו", על הצדיקים האמיתיים שלו שנהרגו בבית המקדש ובכל הדורות. אנו רואים כמה יהודים נהרגו על דמו של זכריה, כ"כ הרבה יהודים נבזרדן הרג עד שאמר לרבש"ע "נוח לך שאהרוג את כל העולם בשבילי?" רק אז נשקט. ומזה שרואים כמה חרון אף היה לרבש"ע על הריגתו של זכריה, שנתן להרוג כ"כ הרבה יהודים, צדיקים, וחכמים, ואת כל הסנהדרין, והדם לא נשקט, אפשר להבין איזה חרון אף יש לרבש"ע על הריגתם של צדיקים, עד היום לא נשקט דמם של הצדיקים האמיתיים שנהרגו.

הצדיקים הללו רוצים מאיתנו שנתאחד, ונחיה עם סיבת כל הסיבות, כך נהיה בבחינת אחד - אחד אלוקינו שבשמים ובארץ. אבל עד שנהיה בבחינת "אחד" אין אפשרות למצוא אותו לא בשמים ולא בארץ, ולא מדיבורים עליו מצות אנשים מלומדה, רק עיי ש"מבשרי אחזה

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

המשך מעמ' קודם

442
ג

עם העבריינים הכוונה שהם יתפללו עם מישהו אחר. הוא העברייני. ולא כן, אני הוא העברייני. אין מתום בבשרי מפני זעמך. אנכי תולעת ולא איש חרפת אדם ובזוי עם. ואנכי עפר ואפר. ונחנו מה. לא ההוא. הצדה היא שכל הנגעים אדם רואה חוץ מנגעי עצמו, את זה הוא לא רואה. והתכלית היא שגם כאשר הוא רואה חסרון אצל השני לא יראה בזה את החסרון של זולתו, רק יבין שהרבש"ע מעורר אותו בזה להכיר את החסרון שלו עצמו, ובאמצעות החסרון שלו הוא יתבטל לרבש"ע, ויהיה מלא כל הארץ כבודו.

אם אנו נהיה מאוחדים, ונתפלל עם העבריינים, נזכה שכל הניצוצות שפגמנו בכל הדורות יתלכדו, ובל ידח ממנו נדח, וכל התפילות שאנו מתפללים כל השנה יתעלו ומהם הרבש"ע יבנה את נווהו. כי בהיות שכל הנשמות יש להם חלק בחורבן בית ראשון ובית שני, וכולם בכו בחטא המרגלים, גם אלו שלא היו אז בבחינת גוף, לכן כל הניצוצות צריכים לבנות את הבית השלישי ע"י התפילות. וזה לא יכול להיות אם לא יהיה שבת אחים גם יחד. שנאהב יהודי, ולא נדבר לשון הרע אחד על השני, ולא נדבר רכילות, ולא יהיה לנו שנאת חנים.

כאשר נגיע לשלימות הזו אזי כמו שכאשר הרשע פוגם את שורש החטא שלו הוא נעשה רשע מושלם בכל הענפים, כך להיפך הצדיק כשהוא מתקן את שורש החטא שלו הוא מתקן את "אין מתום בבשרי מפני זעמך" ומגיע להיות צדיק שלם. זהו היא העבודה של הצדיק - ללקט את כל הניצוצות, ולהפוך מיגון לשמחה. לקיים את "עבדו את ה' בשמחה". אי אפשר להגיע לשלימות הקדושה רק ע"י שמחה. העצבות מביאה לחטאים הכי גדולים.

ראשי כמשא כבד יכבד ממני". ומיד שיכיר את השורש בו הוא פגום, אם זה גנב או נואף או בעל כבוד או כעסן, הוא צריך לחפש ולראות שזה סיבה מאת ה' כדי שיתדבק בו ע"י הסיבה הזו. מידה רעה זו היא שלוחה אליו מסיבת כל הסיבות כדי שישמע שהוא תולעת ולא איש חרפת אדם ובזוי עם, וזוהי יגיע לדביקות הבורא. והכאבים שהרבש"ע נתן לו הם בכדי שישמע את הכאב של השכינה. וע"י שאנו נֶאֱחָז בַּרַע הזה נוכל להגיע על ידו לדביקות, כאשר נהפוך את הרע בעמל ועבודה. אז נגיע לתכלית הבריאה שלא נצטרך לקבל נהמא דכיסופא. ואין הכוונה רק בעולם הבא, הכוונה היא בעולם הזה, כי אם אין בעולם הזה אין גם בעולם הבא. כשאנו נתאחד כל החברים ביחד, כל אחד יעבוד על המידה הרעה שלו, ויגיע לשלימות של "אין מתום בבשרי מפני זעמך", אז נגיע לתכלית, לשלימות, כמו שהיה קודם חטא עץ הדעת בבחינת "אדם". וכשאני נגיע לבחינת "אדם" התפילות שלנו יבנו את הבית השלישי.

את הבית השלישי הרבש"ע יוריד מן השמים בנוי מאש, מהיכן יש למעלה את האש הזו? האש הזו היא מהתפילות של האנוש. אנו צריכים להתפלל, התפילות הללו פורחות לעילא, ומהתפילות שאנו מתפללים כל השנים הרבש"ע בונה את נווהו. מהתפילות של כל אחד ואחד, לא רק של הצדיקים הגדולים. האש הזו צריכה להגיע מכל ניצוץ וניצוץ שנמצא בעולם הזה, שהם הנשמות של קודשא בריך הוא, שכל ידח ממנו נדח. ועל כן אנו צריכים להתאחד בתפילה ע"מ להתפלל עם העבריינים. אנו העבריינים ולכן אנו צריכים להתפלל יחד. יש חושבים שלהתפלל

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

המשך מעמ' קודם

4/2 ד

נהיה מזה כעס על החבר שלא תתפתח מזה שנאה, שנחכה רק לשמוע את הנפילה שלו. מתי כבר נוכל לקבור אותו. וכמו כן בגניבה, וברציחה, ובניאוף, את האהבה הזו נהפוך לאהבת הבורא. הרבש"ע שולח לאדם מידה רעה על מנת שישגיח להגיע ממנה אל התכלית שע"ז יתדבק ברבש"ע, ואם הוא כעסן הרבש"ע מביא לו כעס בבית ובעבודה, וכל היום הוא בזעף וחרון אף, בגלל שהרבש"ע רוצה שידבק בו כל היום עם אש של התלהבות, ולכן סיבת כל הסיבות שולח לו סיבה של כעס.

כאשר כל אחד עם המידה הרעה שלו יתאחד, יהיה שבת אחים גם יחד, נגיע בחזרה לבחינת "אדם", למדרגה שלפני חטא עץ הדעת שכל הכלים היו שלמים, אז יתלקטו כל הניצוצות, ויקבץ נדחינו מארבע כנפות הארץ, והבית השלישי שנעשה מהתפילות שלנו יהיה שלם. יה"ר שנוכה במהרה בימינו שהרבש"ע ילקט את כל הניצוצות, ויוריד את הבית השלישי וישכון עמנו, ויחדש ימינו כקדם.

אנו צריכים לבקש מהרבש"ע שיזכה אותנו היום בלילה שהתפילות שלנו יהיו באחדות, ויעשו כולם אגודה אחת לעשות רצונך בלבב שלם. שנוכה שיתלכדו כל הניצוצות ובל ידח ממנו נדח, אפילו אותם הנדחים שנדחו זה אלפי שנים שאי אפשר בכלל למצוא אותם, ואפילו הצדיק אמת לא יכול למצוא אותם, רק "למעני למעני" אעשה" כמו שאנו מבקשים "למענך עשה ולא לנו ראה עמידתנו דלים וריקים". אמת, אי אפשר להגיע לשם, אבל בזכות הצדיק אמת שהביא את הרבש"ע לשם ועשה אותו מפורסם אפילו במקומות כאלו שהצדיק לא יכול להוציא משם - יהיה להם פדיון. ואז כולם יראו איך "ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשיו", דהיינו הקב"ה עם כל החיילים שלו שפרסמו אותו במקומות הללו, והוא יתגלה לפנינו עם נווהו שנבנה מהתפילות שלנו.

לכל זה נוכל לזכות כאשר נתחיל מעכשיו להתאחד, ולא יהיה שנאת חנים, והכעס שהרבש"ע שולח לנו יהיה כדי שבאמצעותו נפרסם אותו לא יהיה כעס על החבר. ואם כבר

שהשמחה במעונם

הר"ר שמואל קלירס ומשפ' להולדת הנינה ולאירוס' הנכדה

הר"ר אהרן קלירס ומשפ' להולדת הנכדה

הר"ר צבי הולד ומשפ' להולדת הנינה

הר"ר אלכסנדר יקותיאל הולד ומשפ' להולדת הנכדה

הר"ר מרדכי גולדברג ומשפ' לנישואי הנכדה

הר"ר יאיר ווינשטוק ומשפ' לאירוס' הבת

לעילוי נשמות

הר"ר אברהם חיים כמו"ר ר' אשר פריינד ז"ל נלב"ע ט"ז מנחם אב ת. נ. צ. ב. ה.

לעילוי נשמת מוה"ר ר' אשר ב"ר אריה מרדכי זצ"ל זי"ע

י"ל ע"י
מערכת החברותא
רח' עדי 3
02 - 5829688 ☎
פקס: 02 - 5325477
ת.ד. 5080
ירושלים 91050

